

Bondige dialogen, maar irritante speelstijl

THEATER Lunchvoorstelling
A'dam vlamt van Bas Beerendonk, door Bellevue Productiehuis ism Growing up in public, regie: Paul Feld en Jeroen Kriek. Gezien: gisteren, Bellevue. Aldaar: t/m 20/4.

Bas Beerendonk (1981) is drie jaar geleden cum laude afgestudeerd aan de Amsterdamse Schrijversvakschool met een toneelstuk over de dichter Jan Arends. Sindsdien heeft hij zo'n zes toneelstukken geschreven, die her en der zijn opgevoerd. Een roman met de titel *Stadsgeluiden* is in de maak. Voor het Bellevue Productiehuis schreef hij *A'dam vlamt*, een toneeltekst waarin zijn talent voor het understatement tot uiting komt.

De twee personages, prostituee Ans, die eigenlijk een man is, en De heer A., een zwerver, die eigenlijk dichter is, relateren tegen de klippen op.

Zij ontmoeten elkaar in de kroeg. Ans (Dennis Költgen) ontfermt zich over De heer A. (Nard Verdonschot), ze neemt hem in huis en zet alles op alles om zijn werk uitgegeven te krijgen bij 'Mai' (bekende uitgever Mai Spijkers). Na weer een avond werken achter het raam, komt Ans met een bloedlip en met maar één schoen thuis. Wat is er gebeurd?

"Ik heb iets te lang doorgewerkt. Een misverstandje." Meer zegt ze er niet over. Als A. van de uitgeverij zijn eerste afwijzing krijgt – "Val dood idioot, ga wat nuttigs doen" – reageert Ans met: "Dus het is niet zo hun smaak. Dat kan."

Beerendonks dialogen zijn bondig en droog, maar ze komen niet goed uit de verf. De regisseurs Paul Feld en Jeroen Kriek hebben voor een al te gestileerde enscenering gekozen.

In een decor van twee zwarte leren banken, een drankkabinet en grote spiegels, bewegen de twee personages zich als robotten, die om de zoveel tijd hardhandig en wanhopig met elkaar beginnen te vrijen, waarbij de kleren uit en aan gaan. Onderwijl klinkt moderne tangomuziek. Bij de derde worsteling op de bank, weten we wel ongeveer dat de hoer niet in staat is tot liefdevolle seks.

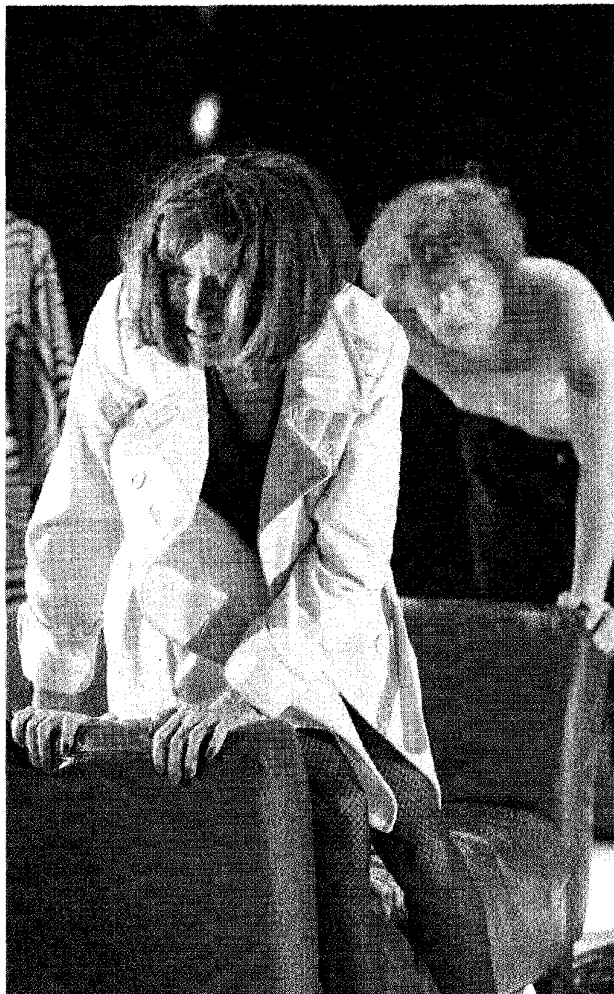
Maar wat erger is, is dat de twee acteurs tergend langzaam spreken en elk woord beklemtonen: "Ik bèl Bèrt Bàk-kèr." "Wiè?!" "Dè uit-gè-vèr." "Diè is al-làng dòòd." "Dàn bèl ik hem nièt."

De heer A. schreeuwt, de prostituee lispelt elk woord. Die speelstijl werkt op de zenuwen en gaat

volledig tegen het ritme van de toneeltekst in.

Het is hier alsof een overdacht gedicht door een stadion vol voetbalsupporters wordt gedeclameerd. En dat effect hadden de regisseurs vast niet voor ogen.

MAARTJE DEN BREEJEN

Wanhopige vrijpartijen in *A'dam vlamt*.

FOTO BEN VAN DUIN

